

Beretning fra en deltager på dummytest den 13. april 2024

Stod min eller Murphy Jr.'s evner foran deres første prøve? Dette spørgsmål blev rejst på den strålende lørdag den 13. april, hvor begivenheden fandt sted på de maleriske omgivelser ved Viskum Hovedgård. SFR afholdt en begivenhed, hvor vores elskede flatcoats skulle gennemgå en række udfordringer med dummyer. Jeg må indrømme, at det for mig primært handlede om at teste mine evner som fører.

Min flatcoated retriever, Murphy Jr., er en 1-årig hanhund, opkaldt efter sin far. Han har aldrig tidligere deltaget i et arrangement som dette, men jeg ved, at han altid bliver begejstret, når han er sammen med andre flatcoats. Denne gang var ingen undtagelse. Da vi ankom, skulle vi gå de 800 meter fra parkeringspladsen op til mødestedet. Murphy Jr. virkede allerede bevidst om, at det ville blive en særlig dag. Efter at have hilst på de andre deltagere, gav Aage en introduktion til dagen. Det undrede mange af os, da takken til dommerne blev givet allerede i starten. For mig var det dog en tak for muligheden for at lære og forstå, hvordan man deltager i disse prøver.

Vi skulle i gang med prøven, og med en hund, der var fuld af energi, var niveauet sat. Vi var de første på banen. Holdene var opdelt i erfarne og uerfarne hund/fører-par, og vi blev matchet med en meget erfaren fører og en hund, der så ud til at have styr på det hele. Som den uerfarne deltager var vi den første hund på den første bane, med to dommere til stede. Opstillingen krævede, at vi stod på en bakketop med en 30-50 meter ned til vandet, klar til at udføre en vandmarkering.

Da min hund virkede ivrig, lagde jeg en hånd på den for at berolige den. Efter skuddet gik og dummyen kastet sendte jeg hunden afsted. Den løb ned, hentede dummyen og bragte den til Allan, som han må have troet var mig, men som min hund hurtigt indså, det ikke var tilfældet. Efter en ekstra apportkommando kom hunden tilbage med dummyen.

Min manglende erfaring viste sig igen, da jeg brugte for lang tid på at interagere med hunden, før jeg tog dummyen. Jeg fik point som fortjent, men heldigvis modtog jeg også mange gode råd fra dommerne, som hjalp mig med at forstå, hvordan man bedst håndterer en sådan situation, så vi var klar til næste udfordring.

Efter den første bane går vi straks videre til den næste, en prøve, som jeg senere finder ud af, selv de andre sagde, var blandt de sværeste. Her står skytten næsten det samme sted, tæt på vandet, men denne gang bliver dummyen kastet bag en bakketop. Da skuddet går, og jeg skal have sendt ham, er det tydeligt, at Murphy Jr. ikke har set markeringen. Han går derfor direkte ned mod Allan og vandet, hvor han tror, han skal i vandet igen. Efter to forsøg på at dirigere ham i den rigtige retning, opgiver jeg for at sikre mig, at han ikke blev frustreret over at blive ved med at lede.

Efter de første to baner blev det tydeligt, at han ikke havde udfoldet det potentiale, han viser i vores daglige træning. Næste bane var en dirigering, og da han ikke var så erfaren, stod jeg overfor valget mellem at følge med hunden ud og lægge dummyen eller at gå ud og placere den, mens hunden ventede. I min iver efter at demonstrere hans evner, besluttede jeg mig for at sætte ham af og gå ud for at placere dummyen, da jeg mente, at dette var den større udfordring. Endelig så jeg muligheden for succes, og han løb ned til området, arbejdede mod vinden, snusede sig frem og fandt dummyen lynhurtigt. Han returnerede ivrigt og afleverede den flot. Nu var vi i gang!

Næste bane skulle vi prøve at følge op på succesen. Her skulle han udføre et frit søg og finde tre dummyer i et begrænset skovområde, samtidig med at han skulle arbejde samtidig med den erfarne hund. Jeg var bekymret for, om han ville blive distraheret af den erfarne hund. Men jeg blev imponeret over min egen hund igen; han søgte smukt og fandt alle tre dummyer, hver af dem blev afleveret på en flot måde. Det var svært at skjule min stolthed, især da jeg vidste, at Poul Rønnow stod bagved og betragtede, hvordan en hvalp fra Jiggers forvandlede det medfødte potentiale til handling.

Den sidste prøve på dagen var en markering over åben mark. En mark, hvor der stod et jagttårn, som enhver jæger ville drømme om at sidde i den 16. maj, samtidig var der flere små remsisser, hvor man ved, at fasanerne ville sidde i hobetal til hverdag. Jeg sender hunden, og igen kommer min erfaring i spil. Han når knap at komme i gang, før hans ivrige fører (mig) begynder at ville dirigere ham. Det trækker selvfølgelig ned, men han finder den hurtigt, og endnu engang var jeg bare stolt over, at min hund viser, at den både kan og vil finde det, han bliver sendt efter.

Vi var færdige med dagens test. Det endte med, at de første 2 baner gik knap så godt, men med 3 afsluttende baner, der bare sad lige i skabet.

Her skulle man tro, at dagen var slut for mit vedkommende. Efter at hunden havde præsteret, var det nu min tur. Jeg lovede at hjælpe til på den sidste bane, det var måske som hjælp for arrangementet, men for mig en unik mulighed for at se, hvordan de mere erfarne lod hunden arbejde. Hvordan de ellers løste opgaverne. Dette gav mig en enorm mængde læring med hjem, så vi er endnu mere klar til næste gang.

Da dagen var slut, skulle der gives diplomer og takkes af. Det var en fantastisk dag i dejligt vejr med en masse gode mennesker og en masse fantastiske hunde.

Stor tak til alle, som deltog og gav Murphy Jr. og mig en fantastisk dag sammen jer.